

86292/2023/KHK

KUKHK-21845/DS/2023-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.):KUKHK-21845/DS/2023-3 RK

VYŘIZUJE: Mgr. Renata Kořínková Černá

ODBOR | ODDĚLENÍ: Dopravy a SH/odd. dopravy

LINKA | MOBIL: 607 053 115

E-MAIL: rkorinkovacerna@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 26.7.2023

Počet listů: 9

Počet příloh:/ listů:

Počet svazků:

Sp. znak, sk. režim: 67.1 V10

Zastoupený:

JUDr. Michal Hruška

advokát

Svatojánské náměstí 47

541 01 Trutnov

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, za použití ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), jako příslušný odvolací správní orgán projednal ust. § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a podle § 89 správního řádu, odvolání, které podal

(dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce JUDr. Michala Hrušky, advokáta, se sídlem Svatojánské náměstí 47, 541 01 Trutnov (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov č.j. MUTN/55930/2023, sp. zn. 2023/55930/2023, ze dne 16.5.2023.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) Tohoto přestupku se měl odvolatel dopustit tím, že porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu

Přestupku se odvolatel dopustil z nedbalosti tím, že dne 08.01.2023 v 13:44 hodin, v obci Hertvíkovice, v blízkosti objektu čp. 106, na silnici č. I/14, ve směru jízdy na obec Trutnov, jako řidič osobního motorového vozidla zn. JAGUAR F-PACE, registrační značky překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, o 20 km/h a více, neboť silničním radarovým rychloměrem schváleného typu Ramer R10 C, výr. č. 16/0260, umístěného ve služebním vozidle Škoda Octavia Policie České republiky, ověřovací list autorizovaného metrologického střediska Ramet, a. s., Kunovice, č. listu 032/22,

s platností ověření do 10.02.2023, byla jím řízenému vozidlu naměřena rychlost jízdy 73 km/h. Po zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 70 km/h, což je nejméně o 20 km/h více, nežli je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci.

Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Za přestupek mu byl podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 2500 Kč splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací správní orgán po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání rozhodl dle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

rozhodnutí Městského úřadu Trutnov č.j. MUTN/55930/2023, sp. zn. 2023/55930/2023, ze dne 16.5.2023, se potvrzuje a odvolání se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným z porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu – řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3500 kg a autobusu smí jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h....

Tímto se odvolatel dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu – fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.

Tohoto přestupku se měl odvolatel dopustit z nedbalosti tím, že dne 08.01.2023 v 13:44 hodin, v obci Hertvíkovice, v blízkosti objektu čp. 106, na silnici č. I/14, ve směru jízdy na obec Trutnov, jako řidič osobního motorového vozidla zn. JAGUAR F-PACE, registrační značky , překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, o 20 km/h a více, neboť silničním radarovým rychloměrem schváleného typu Ramer R10 C, výr. č. 16/0260, umístěného ve služebním vozidle Škoda Octavia Policie České republiky, ověřovací list autorizovaného metrologického střediska Ramet, a. s., Kunovice, č. listu 032/22, s platností ověření do 10.02.2023, byla jím řízenému vozidlu naměřena rychlost

jízdy 73 km/h. Po zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 70 km/h, což je nejméně o 20 km/h více, nežli je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci.

II.

Námítky obsažené v odvolání

Podle § 81 odst. 1 správního řádu, podal odvolatel odvolání proti meritornímu rozhodnutí Městského úřadu Trutnov č.j. MUTN/55930/2023, sp. zn. 2023/55930/2023, ze dne 16.5.2023.

V odvolání odvolatel uvedl, že nesouhlasí konkrétně s tím, jak se správní orgán vypořádal s jeho námítkou, že v rámci in dubio pro reo (s ohledem na možnou odchylku měření) nelze dovozovat, že by obviněný měl být uznán vinným přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, ale toliko přestupkem ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, což zmocněnec uvedl při ústním jednání konaném dne 20.3.2023.

Předně je třeba uvést, že podle názoru odvolatele je jednoznačně nesprávný názor správního orgánu, že při zvážení možné odchylky měřicího zařízení byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 70 km/h od, což je nejméně o 20 km/h více, nežli je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Stanovení možné přípustné odchylky měřicího zařízení je promítnutím zásady in dubio pro reo do přestupkového řízení. Je-li ovšem odchylka měřicího zařízení stanovena ve výši ± 3 km/h, tak vše, co je v rámci odchylky je ve prospěch odvolatele. V konkrétním případě to tedy znamená, že při naměřené rychlosti 73 km/h, je rychlost 70 km/h ještě v rámci dané odchylky (mimo tuto odchylku by byla až rychlost 69,9 km/h či 69 km/h, pokud by nemělo být pracováno s desetinnými údaji.

Odvolatel rovněž nesouhlasí s argumentací správního orgánu o tom, že by závěry přijaté v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 2 A 154/2017 nebyly na danou věc použitelné. Podle názoru odvolatele jsou zcela použitelné, a je přitom zcela nerozhodné, zda jde o měření alkoholu či rychlosti. Obecně totiž platí to, že při měřeních, která jsou přesně na hraně trestnosti (čehož je daná situace ukázkovým příkladem), je třeba vždy připustit určitou míru pochybnosti a tu vyložit ve prospěch odvolatele.

V neposlední řadě odvolatel poukazuje na to, že ve správním spisu se nenachází žádný doklad o tom, že by použité měřicí zařízení bylo řádně přezkoušeno v kombinaci s daným vozidlem, ve kterém bylo umístěno při předmětném měření. Ve spise se sice nachází ověřovací list, z něho ovšem nevyplývá že by byl uvedený rychloměr přezkoušen v kombinaci s daným vozidlem, ve kterém byl umístěn.

Odvolatel se též zásadním způsobem ohrazuje proti zcela nepodloženým a neprokázaným osočením své osoby z toho, že svou rychlou jízdou mohl ohrozit ostatní vozidla, či dokonce děti jako nejzranitelnější účastníky silničního provozu. V předmětné době se na místě samém žádní chodci ani děti nenacházeli, takže odvolatel takto nikoho ohrozit nemohl, považuje za nemístné, aby byl tímto způsobem očeňován.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Správní orgán I. stupně

odvolání obdržel dne 31.5.2023. Odvolacímu správnímu orgánu byl správním orgánem I. stupně předán spis se stanoviskem dne 15.6.2023.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli dne 16.5.2023 a odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě dne 31.5.2023.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Odvolací správní orgán posoudil, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Postupoval primárně podle zákona o odpovědnosti za přestupky a subsidiárně z ustanovení správního řádu. Podle § 3 správního řádu má správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro dodržení souladu s požadavky na zákonnost jeho postupu, uvedenými v § 2 správního řádu. Ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu je pak správnímu orgánu uložena povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu a § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podstatou projednávané věci je otázka, zda odvolatel svým jednáním porušil povinnosti plynoucí z § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona.

Součástí spisové dokumentace je oznámení přestupku Policie ČR, dopravního inspektorátu Trutnov č.j. KRPH-3267-4/PŘ-2023-051006, který obsahuje Oznámení přestupku, ze kterého vyplývá že dne 8. 1. 2023 vykonávala hlídka DI Trutnov ve složení: velitel hlídky pprap. Jung a řidič hlídky pprap. Balák, dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu na pozemních komunikacích se zaměřením na kontrolu dodržování max. povolené rychlosti jízdy v obci Hertvíkovice, na sil. č. I/14 u domu čp. 106. Měření rychlosti bylo prováděno obousměrně. V 13:44 hod změřil pprap. Jung vozidlo značky Jaguar RZ , které jelo od obce Rudník na obec Trutnov rychlostí 73 km/hod., po povinném odečtu - 3 km/hod rychlost upravena na 70 km/hod. Řidič po zastavení a sdělení že jeho auto byla naměřena rychlost 73 km/h souhlasil, ale věc si přeje projednat ve správním řízení. Dále je součástí oznámení přestupku sepsané na místě dopravního přestupku, úřední záznam, fotodokumentace, záznam o přestupku, ověřovací list č. 032/22 silničního radarového rychloměru RAMER10 C s montáží na vozidlo Škoda Octavia, výroční číslo karoserie s dobou platností do 10.2.2023 a potvrzení o proškolení policistů nstržm. Pavla Junga, nstržm. Petra Štočka a videozáznam z místa dopravní kontroly. Správní orgán I. stupně doplnil spisový materiál o výpis z evidenční karty řidiče, kartu vozidla, fotodokumentaci ze serveru mapy.cz a google.com/maps a protokol o ústním jednání.

Dne 2.11.2021 správní orgán zaslal odvolateli Předvolání k podání vysvětlení na den 24.11.2021. Dne 22.11.2021 obdržel Odepření podání vysvětlení. Písemnost byla správnímu orgánu doručena prostřednictvím poštovního úřadu.

Dne 15.2.2023 správní orgán vypravil příkaz, který byl odvolateli doručen prostřednictvím

poštovního úřadu dne 20.2.2023. Dne 24.2.2023 byl podán odpor včetně plné moci k zastupování pro JUDr Michala Hrušku.

Písemností ze dne 27.2.2023 správní orgán předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 20.3.2023 včetně řádného poučení. Písemnost byla doručena do datové schránky zmocněnce dne 27.2.2023.

Dne 20.3.2023 proběhl ústní jednání za přítomnosti odvolatele a zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol.

Dne 16.5.2023 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo zmocněnci doručeno do datové schránky dne 16.5.2023. Dne 31.5.2023 bylo podáno odvolání, tedy v zákonné lhůtě.

Předně je třeba uvést, že přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, a proto je třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, tj. zda jednání pachatele je v rozporu s právem (zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem).

Z ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jehož porušení je odvolateli kladeno za vinu, jednoznačně vyplývá povinnost každého účastníka provozu na pozemních komunikacích řídit se nejvyšší dovolenou rychlostí, řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3500 kg a autobusu smí jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h.

Odvolací správní orgán k námitkám odvolatele uvádí následující:

Co se týká námítky ohledně právní kvalifikace přestupku, kdy odvolatel má za to, že z jeho strany došlo ke spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť s přihlédnutím k zásadě in dubio pro reo, týkající se odchylky měřicího zařízení ve prospěch odvolatele a argumentace závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, odvolací správní orgán uvádí, že dle předloženého spisového materiálu se odvolatel dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu kde je uvedeno že **přestupku se dopustí ten kdo překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20km/h a více**. Odvolatel v tomto případě překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h. Citované rozhodnutí nejvyššího správního soudu se týká přítomnosti alkoholu v krvi řidiče a není příléhavé na tento případ.

Při ústním jednání odvolatel uplatňoval stav krajní nouze, s čímž se správní orgán vypořádal v rozhodnutí na str. 5. V odvolání proti rozhodnutí již tato námitka uplatněna nebyla.

Co se týká námítky ohledně absence dokladu, že použité měřicí zařízení nebylo přezkoušeno v kombinaci s daným vozidlem, odvolací správní orgán konstatuje, že součástí spisového materiálu je patně ověřovací list č. 032/22, na kterém je uveden typ vozidla včetně výrobního čísla karoserie, proto považuje tuto námitku z irrelevantní.

K námitce ohledně osočování osoby odvolatele, odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán I. stupně odvolatele neosočoval, pouze uvedl v rozhodnutí, že svou jízdou mohl ohrozit ostatní vozidla a chodce, neboť místo měření se nachází v blízkosti autobusové zastávky, v místě nejsou chodníky a lze v daném místě předpokládat zvýšený výskyt chodců.

Odvolatel byl na místě dopravního přestupku ztotožněn dle předloženého občanského a řidičského průkazu a součástí spisového materiálu je i videozáznam z místa projednávání dopravního přestupku. Spisový materiál tvoří ucelený řetěz důkazů o tom, že se odvolatel dopustil přestupku, který mu byl kladen za vinu.

Přestupkový spis obsahuje veškeré nezbytné a potřebné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh dané události. Skutečnosti týkající se jednání odvolatele jsou tedy dostatečně zdokumentovány. Zavinění na projednávaném přestupku bylo jasně prokázáno a skutková zjištění jsou taková, že není pochybnosti o průběhu přestupku. Podklady v přestupkovém spise neobsahují žádné znatelné rozpory, které by měly vliv na zjištěný skutkový stav, takže z nich

mohl správní orgán I. stupně vycházet. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán I. stupně v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu hodnotil podklady a důkazy podle své úvahy, a že přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a že se s veškerými okolnostmi a podstatnými skutečnostmi ohledně jeho přestupku ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal. Odvolací správní orgán se tak v otázce určení viny za přestupek zcela ztotožňuje se závěry, které správní orgán I. stupně v předmětné věci učinil.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že výrokem napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně formuloval svůj závazný názor v projednávané věci a je formulován tak, že z něj je jednoznačně patrné, jakého přestupku se odvolatel dopustil a podle jakého ustanovení zákona mu byla stanovena předmětná správní sankce. Výrok rozhodnutí splňuje náležitosti, které jsou na tuto část rozhodnutí kladeny zákonem. Je postaveno najisto, za které konkrétní jednání je odvolatel postižen. To je zaručeno konkretizací údajů obsahující popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání. Porušení předpisů odvolatelem je zcela průkazně zadokumentováno a spolehlivě umožňuje identifikovat osobu pachatele přestupku. Z vydaného rozhodnutí je jednoznačně určitelné, čeho se odvolatel dopustil a v čem jím spáchaný přestupek spočívá

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení sankce a její výše. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Smyslem tohoto ustanovení je tedy postihovat společensky nebezpečné jednání spočívající v nedodržení relevantních právních předpisů, které má za následek ohrožení či v některých případech dokonce narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V tomto duchu je pak koncipováno rovněž ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, které považuje protiprávní jednání spočívající v řízení motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích, jehož řidič „*při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více*“. V zákoně o silničním provozu je v jednotlivých skutkových podstatách přestupků odkazováno na použitou terminologii a úpravu. V části první, hlavě II, dílu 1 upravuje povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích. V § 18 odst. 4 se stanovuje, že „*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, (...)*“. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 3 zákona o přestupcích) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý.

Odvolatel jednoznačně věděl, že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.

Věděl, že se nachází v obci, kde je dle zákona o provozu na pozemních komunikacích nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, a přesto odvolateli byla v tomto místě naměřena rychlost 73 km/h. Byl tedy srozuměn s tím, že tento zájem může porušit, pokud nebude respektovat maximální dovolenou rychlost v obci. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má ustanovení o nejvyšší dovolené rychlosti jízdy, které odvolatel vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou snůškou bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Tímto postupem porušil odvolatel zájem na organizaci dopravy na komunikacích i zájem těch, kteří by plnili veškeré podmínky dané zákonem o silničním provozu. Určuje-li tedy § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, že „mimo obec smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, (...)“, pak ten, kdož tak nečiní, porušuje zákon.

Na základě shora uvedených skutečností dospěl odvolací správní orgán ve shodě se správním orgánem I. stupně k závěru, že v řízení před správními orgány nevyšla najevo žádná pochybnost o správnosti provedeného měření rychlosti vozidla odvolatele. K měření bylo použito zařízení, které bylo podrobeno ověřovací zkoušce požadovaných metrologických vlastností, a toto měřidlo obsluhovala proškolená osoba. V průběhu řízení přitom nevystala pochybnost o tom, že by policista obsluhoval rychloměr v rozporu s Návodem k použití či zařízení vykazovalo jiné nestandardní chování. V řízení nebyla zjištěna žádná okolnost zpochybňující správnou funkci měřícího zařízení.

Ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Ověřené stanovené měřidlo opatří ČMI nebo autorizované metrologické středisko úřední značkou nebo vydá ověřovací list anebo použije obou těchto způsobů. Grafickou podobu úřední značky a náležitosti ověřovacího listu stanoví ministerstvo vyhláškou (§ 9 odst. 1, 2). O schválení typu měřidla nebo o certifikaci referenčního materiálu se namísto správního rozhodnutí vydává certifikát, o ověření stanoveného měřidla se namísto správního rozhodnutí vydává ověřovací list nebo se měřidlo opatří úřední značkou. Pokud na základě zkoušky nebyl vydán certifikát, ověřovací list nebo nebylo měřidlo opatřeno úřední značkou nebo nebylo vydáno osvědčení o metrologické kontrole hotově baleného zboží, vydá se o tom rozhodnutí o zamítnutí ve správním řízení (§ 24 odst. 1). Pokud tedy policie ČR doložila ověřovací list, na kterém je jako vlastník měřícího zařízení uvedeno Policie ČR, krajské ředitelství policie Královéhradeckého Kraje, Hradec Králové, potom s ohledem na výše uvedenou zákonnou úpravu, nelze platnost tohoto ověřovacího listu žádným způsobem zpochybnit.

Odvolací správní orgán je toho názoru, že správním orgánem I. stupně byl ve smyslu § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že si za tím účelem opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán I. stupně v souladu s § 52 správního řádu provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci, zejména tedy důkazy přestupkovým spisem.

Za přestupek je možno podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) uložit pokutu od 2 500,- Kč do 2 500,-Kč. V daném případě byla uložena pokuta na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Sankce byla stanovena dle zákona tak, aby byl naplněn zájem společnosti přijímaný k ochraně bezpečnosti silničního provozu. Správní orgán I. stupně uloženou sankci náležitě odůvodnil na str. 7 svého rozhodnutí, kdy uvedl, že tato sankce je dostačující a svůj výchovný účel splní a odvolací orgán se s jeho odůvodněním ztotožnil.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byli přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

V.

Závěr

Úkolem správního orgánu v řízení o přestupcích je v obecné rovině zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda bude obviněný z přestupku uznán vinným, hodnotí podle své úvahy.

Odvolací správní orgán přezkoumal, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět.

Odvolací správní orgán dále posoudil, zda důkazy před správním orgánem byly provedeny v souladu se zákonem, a zda závěry, k nimž správní orgán dospěl a které vyjádřil v důvodech svého rozhodnutí, mají v provedených důkazech logickou oporu. Odvolací správní orgán tak posoudil, zda právní závěr, který z rozhodnutí o vlastním právu nebo povinnosti vychází, má postačující oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování. Odvolací správní orgán přezkoumal napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle ust. § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

Všechny podklady pro vydání rozhodnutí jsou ve vzájemném souladu a odvolací správní orgán nemá o nich žádných pochyb. Zjištěné skutečnosti obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje odvolací správní orgán za prokázané. Odvolací správní orgán tedy dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn správným a zákonným způsobem a že přestupkové jednání odvolatele bylo shromážděnými důkazy prokázáno.

Odvolací správní orgán dále konstatuje, že napadené rozhodnutí splňuje všechny náležitosti včetně řádného odůvodnění, což je atributem zákonného rozhodnutí vylučujícího libovůli správního orgánu při správním řízení. V odůvodnění správní orgán vysvětlil, proč o věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku o vině téhož rozhodnutí. Z toho vyplývá, že odůvodnění poskytuje výroku o vině dostatečnou oporu, nebo-li z něj jasně vyplývá, že skutkový děj, který byl v procesu dokazování, jenž správní orgán prováděl, zjišťován, byl z provedených důkazů, zrekonstruován správním orgánem z moci úřední (viz § 50 odst. 3 a § 52 správního řádu) natolik bezpečně a bezrozporně, že na jeho základě nebylo možné rozhodnout jinak než tak,

jak je rozhodnuto. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního I. stupně poskytuje tedy konzistentní (nerozpornou) skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného odvolací orgán napadené rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné a nelze se proti němu dále odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem oznámení.

Z p. Mgr. Renata Kořínková Černá
Odborná referentka oddělení dopravy

Vypraveno dne 26.7.2023

Rozdělovník:

1x JUDr. Michal Hruška, advokát, Svatojánské náměstí 47, 541 01 Trutnov

1x správní orgán I. stupně – Městský úřad Trutnov

1x odvolací orgán